

KAMENY, KTERÉ HOVOŘÍ

„Vyberte si z lidu dvanáct mužů, po jednom z každého kmene, a přikážete jim: Vyneste ze zprostřed Jordánu, odtud, kde nepohnutě stály nohy kněží, dvanáct kamenů, vezměte je s sebou a složte je na místě, kde této noci přenocujete... To bude mezi vámi na znamení. Až se v budoucnu budou vaši synové vyptávat: Čím jsou pro vás tyto kameny?, odpovíte jim: „Vody Jordánu se rozestoupily před schránou Hospodinovy smlouvy; když procházela Jordánem, vody Jordánu se rozestoupily. Tyto kameny budou Izraelcům památným znamením na věky.“ (Joz 4,2-8)

Tajuplné kameny. Kameny vyzdvižené ve 13. století před naším letopočtem ze dna Jordánu. Kameny vyzdvižené z míst, kde během zázračného přechodu rozvodněného Jordánu stáli kněží s truhlou smlouvy. Kameny, z nichž později, na prvním tábořišti Izraelitů za Jordánem vzniká posvátný kruh „Gilgál“. Kameny, mezi nimiž pak každý rok, vždy desátého dne prvního měsíce, Židé slaví bohoslužbu připomínající spásonosnou jordánskou událost. Kameny zpřítomňující všem dalším generacím moc a slávu Hospodina, který svůj lid převedl suchou nohou přes rozvodněný vodní živel. Kameny, které k nám v den, kdy jsme se sešli, abychom spolu se Samuelem Martáskem slavili křestní bohoslužbu, mohou promlouvat i dnes.

I. Kameny vypráví o sestupujícím Jordánu

Slovo Jordán v překladu češtiny znamená „sestupující, řítící se“. Vezmeme-li v potaz význam tohoto slova, stává se Jordán výstižným symbolem života. I ten se totiž nezadržitelně, velikou rychlostí řítí dolů, k „Mrtvému moři“. Komunistický režim většinu z nás poznamenal vírou v iluzi pokroku. Ve škole nás učili, že vše bude vyřešeno v nekonečném procesu řešení a vše rozpoznáno v nekonečném procesu poznávání. Tato naivní ideologie však nedokázala nic změnit na tom, že člověk stárne, chřadne a umírá. Odborníci zdůrazňují, že člověk začíná stárnout již ve chvíli, kdy se narodil.

Na vzestupu není lidský život a vzestupnou tendenci nemá ani úroveň společnosti, kterou na této zemi již dlouhá léta budujeme. Stejně jako kdysi na Izraelce vody Jordánu, se i na nás dnes stále intenzivněji valí důsledky lidské zvrlosti, hlouposti a násilí. Takový je prostě Jordán.

Nezadržitelný sesun a sestup. A nenamlouvejme si, na vzestupu není ani křesťanská církev. Početně slabne, stárne a její vliv na dění ve společnosti je stále menší a menší.

II. Kameny vypráví o moci Hospodinovy schránky

Náš dnešní příběh však ukazuje, že i ten rozběsněný, dolů se valící Jordán může být zastaven. Z lidského hlediska se něco podobného může jevit zcela nemyslitelné. Vize zaslíbené země, vize Božího království může v realitě, v níž žijeme právem vznívat jako utopie. Také nás od ní mnozí zrazují. Dolů se valící Jordán je přece nezadržitelný. Nedokáže jej zastavit lidská statečnost, důmyslnost, ani lidské náboženské systémy.

Je tady však ještě schránka Hospodinovy smlouvy, truhla symbolizující Boží přítomnost. Proto vojevůdce Izraelského národa volá: „*Přistupte sem a slyšte slova Hospodinova. Poznáte, že uprostřed vás je živý Bůh... Před vámi přejde Jordán schránka smlouvy patřící Pánu celé země a vody řítící se dolů se před ní rozestoupí. Zůstanou stát jako jedolitá hráz.*“ (Joz 3,9-13) To co není v lidských silách, dokáže Bůh.

III. Kameny vypráví o moci oběti Kristovy

Do vod Jordánu vstoupil před dvěma tisíci léty Bůh v lidském těle - Ježíš Kristus. Ve vodách Jordánu byl pokřtěn. Bez zajímavosti není ani to, že jeho křest proběhl v Betabaře – dosl. přeloženo „domě přechodu“, právě tam, kde lid Izraelský přešel Jordánem do zaslíbené země. Během čtyřiceti dnů na poušti musel Ježíš čelit stejným pokušením, jako Izrael během čtyřiceti let svého putování pouští. Shromáždil kolem sebe „představitel dvanácti rodů Izraele“, dvanáct apoštolů a vytvořil tak nový Izrael – křesťanskou církev. Tu pověřil úkolem: „*Jděte do celého světa a získávejte mi učedníky a křtíte je ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého.*“ (Mt 28,19) Jinými slovy řečeno „Provádějte je Jordánem“.

Cesta za Hospodinovou schránkou dnem řečiště Jordánu určitě nebyla snadná, byla to však cesta bezpečná a vedoucí k záchraně. Ani cesta následování Krista není cestou jednoduchou. Je to boj víry, boj s vlastním sobeckým „já“, boj o schopnost odpouštět, milovat a sloužit. Boj, ve kterém nelze zvítězit v lidské síle.

Přesto však vítězství v tomto boji nemusí zůstat nerealizovatelnou iluzí. Zaslíbená země je na dosah ruky a to nejen v budoucnosti, ale už dnes. Svému malému příteli Zacheovi Ježíš přece po jeho znovuzrození řekl:

„Dnes přišlo spasení do tohoto domu.“ (Lk. 19,9a) Apoštol Pavel v epištole Římanům, ve známé šesté kapitole, připomíná, že tajemství proměny lidského srdce spočívá v ochotě s Kristem ve vodách Jordánu zemřít a s Kristem, v síle jeho vzkříšení, povstat k novému životu. Ten, kterého vlny shora se řítícího Jordánu nepohltily, je s námi a otevírá cestu do Božího království nám všem a dnes našemu milému Samuelovi. Amen

Tak o tom všem vyprávějí kameny vyzdvižené kdysi dávno z vyschlého řečiště Jordánu. Pozorně jejich poselství naslouchejme a nikdy k němu nezůstaňme neteční. Určitě nebudeme litovat. Amen